

Benim Cici Silahım

(Bowling for columbine)

Micheal Moore'in 75. Akademi ödülünde en iyi belgesel film ödülü alan ve birinci sınıf

bir belgesel olan bu filmi ABD'de ki silah çılgınlığını bizlere aktarıyor. Belgeselin amacı ülkedeki çok büyük boyutlara ulaşmış şiddetle mutluluk arayışının neden böylesine iç içe olduğunu keşfetmektir. Bu filmde ABD'deki korku ve şiddet kültürü ile kişisel silahlanmanın nedenleri, ABD'deki iç dinamikler, diğer ülkelerdekiyle kıyaslanarak ortaya konmaya çalışılmıştır.

Filmde 20 Nisan 1999'da ABD'nin Littleton kentindeki Columbine Lisesi'ndeki katliam olayını yaratan kişiler, çevreleri ile ilişkileri ve aile yapıları incelenmiştir. Buradan yola çıkarak Amerika'daki ailelerin çılgınlık ölçüsüne varan kişisel silahlanmanın tespiti yapılarak, bunun sonucunda işlenen cinayetlerin dünyadaki diğer gelişmiş ülkelerle yapılan kıyaslanmalarla Amerika'nın birinci sırada yer almasının sebepleri film boyunca araştırılmıştır.

Filmin başlangıcında; Columbine Lisesi'nde iki öğrencinin okulda ateş açmasıyla 12 öğrenci ve bir öğretmenin ölmesi, pek çok kişinin yaralanması ve son iki kurşunla da bu iki öğrencinin intihar etmesi ile bu olayla aynı gün ABD'nin, Sırp vahşetine son vermek için Kosova'da ağır bombardıman gerçekleştirmesi vurgulanarak bunun basit bir tesadüf olmadığı her zaman olduğu gibi "yanlışlıkla" hedefi şaşırıp, binlerce masum insan ölümüne neden olduğu anlatılmaktadır. Ayrıca Kosova'da ki bombardımanda kullanılan füzeler ise Columbine Lisesi'ne komşu olan Lackheed Martin silah fabrikasında üretilmesi ve okulda ölen çocukların babalarının burada çalışması da ayrı bir trajedidir.

Filmde bireysel silahlanmanın nedenleri araştırılırken Amerika'nın geçmiş tarihinde yer alan vahşetlerden örnekler verilerek, geçmişinde benzer olaylara tanık olan Almanya ve İngiltere ile kişisel silahlanma ve bunun neticesinde meydana gelen cinayet sayıları kıyaslanarak, aşağı yukarı benzer vahşete tanık olmalarına rağmen kişisel silahlanmanın ve cinayetlerin Amerika kadar fazla olmadığı vurgulanmıştır.

Aynı coğrafi bölgede yer alan Kanada ile başka bir kıyaslanma yapılmıştır. Moore'un Kanada'ya gittiğinde, ilk olarak Amerikan Medyası ile Kanada Medyası arasındaki farklılıklar dikkatini çekmiştir. Kanada'da devlet medya yoluyla korku ve şiddet kültürünü beslemeyip sorunları uzlaşma ve barış yoluyla çözmeye çalıştığını, yaptığı çeşitli röportajlarla belirtmektedir. Kanada'da silahların yalnızca avcılık için kullandığı ve insanların evlerinin kapılarını hiçbir zaman kilitlemediği Moore'u çok şaşırtıyor ve sokaktaki insanlara neden ABD'deki gibi kapılarını kilitlemedikleri soruyor, "ABD halkı, kapı komşusundan, en yakın arkadaşından uçan kuştan, akan sudan adını ve yerini bile bilmediği ülkelerden gelecek teröristlerin "her an" kendisine saldıracağından korkar" cevabını alıyor. Buradan devletin tetikçi medya yoluyla korku ve şiddeti halkına pompalayarak ülkeyi daha kolay yönetmesi, ekonominin canlanması ve tüketimin artmasını sağlayarak, yeni sektörlerin ortaya çıkması, bu sektörlerle yatırım yapılması ve yerleşimin bu bölgelerde artması amacının olduğunu sonucuna varmaktadır.

Filmin sonunda ABD'de Kişisel silahlanmayı destekleyen Ulusal Silah Birliği adlı kuruluşun ülkedeki silahlanma çılgınlığına katkısı anlatılarak başkanı olan Charlton Heston'la da bir röportaj yapılmış ve Columbine Lisesindeki olaydan hemen sonra Littleton'a ve daha sonrada 6 yaşında zenci bir öğrencinin, dayısının silahıyla arkadaşını vurması olayının gerçekleştiği şehre giderek bireysel silahlanmayı öven konuşma yapmasının nedenleri soruluyor. Ancak Heston'sa bütün Amerika'nın haberi olduğu cinayetlerden kendisinin haberi olmadığını söyleyerek röportaja son veriyor.

Bizler dünyada olup biten toplumsal, kültürel, siyasi, ekonomik, sportif ve askeri olayları, medya aracılığıyla onların bizlere aktardığı şekilde biliyoruz. Acaba gerçek böyle mi? Yoksa gerçek egemenlerin ve medya gruplarının çıkarları doğrultusunda, tahrif edilmiş, bozulmuş ezilmiş büzülmüş bazı parçaları gizlenmiş bir versiyonu olan medyatik bir düzmece mi?

ABD'de ne zaman ekonomik bir kriz düzmececi yaşansa, memleketin birinde "gözünün üzerinde kaşı var" bahanesiyle savaç çıkar. ABD'nin dünya üzerindeki her türlü doğal kaynağa sahip olmaya çalıştığı iddia edilir. Bu doğrudur çünkü dünya nüfusunun yaklaşık yüzde dördünü oluşturan bu ülke, dünya tüketiminin yüzde kırkını gerçekleştirmektedir.

ABD dış politikası "Dünyada tehditlerden" söz eder ve bu tehditlerin ortadan kaldırılması için çaba sarf eder. Oysa ki, Avrupa diplomasisi, "Dünyada sorunlardan" söz eder ve bu sorunları çözmeye çalışır, korku ile yönetim ve bu arada tüketimi körükleyerek, yönetim, Amerikan idare tarzının vazgeçilmez iki taktiğidir ve aslında bireysel silahlanma ise kitlesel silahlanmanın başlangıcıdır.

HAZIRLAYAN - BURCU DEMİR